

ת"פ 9432/05/12 - מדינת ישראל נגד סיטוטאו (אבי) קסתה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 9432-05-12 מדינת ישראל נ' קסתה
בפני כב' השופטת אליאנא דניאלי

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רחל אוליבה תמם
נגד
הנאשם סיטוטאו (אבי) קסתה
ע"י ב"כ עו"ד דגנית משעלי

הכרעת דין

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות של הסגת גבול בניגוד לסעיף 447 (א) (1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 ואיומים בניגוד לסעיף 192 לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 06.05.11 בסמוך לשעה 07.40 הסיג הנאשם את גבול ביתם של שכניו ברח' הדקל 4 ביבנה, בכך שנכנס לתוך דירתם לאחר שפתח את דלת הדירה, נעמד במרכז סלון הבית ואיים על שכנתו בכך שצעק לעברה: "אני אזיין פה את השכנים, אני אזיין אתכם וארצח אתכם אם לא קוראים לי אבי, ואתם עוד תראו... מי אתם מניאקים אני אראה לכם מה זה".
3. הנאשם כפר בתשובתו לאישום, מבלי לפרט.

ראיות המאשימה

4. מטעם המאשימה העידו המתלוננת, בעלה ובנה, וכן הסייר אשר הגיע אל הדירה וחוקר. **המתלוננת**, גב' פרחיה אזריאל, העידה כי הנאשם מתגורר בקומה הרביעית וכי ביום האירוע בעת שעמדה במטבח ובישלה, נכנס הנאשם אל סלון ביתה כשהוא צועק: "**אני אזיין אתכם, אני אזיין את כל השכנים, אני ארצח אתכם**".
- המתלוננת העידה כי מההלם בו נמצאה לא הצליחה להוציא מפיה מילה, וכי הוריו של הנאשם ואחיו נכנסו אל ביתה והוציאו משם את הנאשם בכוח. היא טרקה את הדלת, בשעה שבעלה ובנה התעוררו מן הצעקות והגיעו אל הסלון.
5. **השוטר אלי פרנ'** העיד כי ביום האירוע גבה עדות מהמתלוננת בביתה. העד לא זכר את מלוא פרטי האירוע, ואישר כי רשם את הדברים שמסרה לו המתלוננת. הוא אישר כי ייתכן שבנה ובעלה של המתלוננת היו במקום, הבהיר כי הגיע למקום כסייר, היו לו אירועים נוספים לטפל בהם, והוא ידע שניתן לזמן את המתלוננת ואת העדים

בשנית, שכן גבה "עדות ראשונית" בלבד.

6. **העד רותם אזריאל** העיד כי הנאשם מתגורר 2 קומות מעל משפחתו וכי אין ביניהם קשר. ביום האירוע הוא התעורר בסמוך לשעה 07:40 בבוקר ושמע את הנאשם צועק: "**אני אזיין אותם, אני ארצח אותם**" (עמ' 18 שורה 25). לדבריו, ראה את אמו טורקת את הדלת כשידיה רועדות, וכששאל אותה מה קרה השיבה לו כי "אבי האתיופי" היה שם ואיים לרצוח אותה. דרך עינית הדלת ראה את משפחתו של הנאשם לוקחת אותו מהמקום.

7. **מר יחיא אזריאל** העיד כי בימי שישי הוא אינו עובד. הוא התעורר משינה לשמע צעקה "מאוד איומה" מתוך הסלון: "**יאי מנייאקים, כל השכנים המנייאקים האלה, אני אזיין אותם**", וכן - "**אני אזיין אותך וארצח אותך**". הוא ניגש לסלון וראה את אשתו מחזיקה את הדלת. אף הוא ראה דרך העינית את בני משפחת הנאשם לוקחים אותו מהמקום.

ראיות ההגנה

8. מטעם ההגנה העידו הנאשם, הוריו ושניים מאחיו. **הנאשם** העיד כי ביום האירוע ישב בגינה עם קפה, ויחיא התווכח איתו אודות ישיבתו בגינה, דרך חלון דירתו של יחיא. לדבריו, כאשר גם אשתו של יחיא התערבה בויכוח דרך חלון המטבח, עזב הנאשם את המקום. הוא הכחיש את הארוע הנטען, אך לא ידע להסביר מדוע תתלונן נגדו המתלוננת, למעט טענתו כי היא נוהגת לצעוק על בני משפחתו.

9. **יוסי ודוד קסתה**, אחיו של הנאשם, הכחישו מעורבות בארוע הנטען, ואף הכחישו ידיעה על הארוע בסמוך להתרחשותו.

10. **אתנת קסתה**, אמו של הנאשם, העידה כי ביום האירוע ראתה דרך חלון ביתה את הנאשם עומד בגינה ומדבר עם השכן מהקומה ה- 2, קרי עם יחיא. היא שמעה גם את השכנה מעורבת בארוע, אולם לא יצאה את הבית, ולא משכה את הנאשם מבית השכנים.

11. **אוקה קסתה**, אביו של הנאשם, העיד כי ביום האירוע היה בדרכו לעבודה וכי שמע רעש "**רגיל**". לדבריו השכן תמיד עשה רעש בקומה השנייה ולכן הוא לא שם לב לכך והלך לעבודתו. אף הוא הכחיש כי ביום הארוע גרר את בנו אל מחוץ לדירת השכנים.

דין והכרעה

12. **המתלוננת** העידה כאמור כי ללא התראה מוקדמת נכנס הנאשם אל דירתה והחל לקלל ולאיים. היא לא השיבה לנאשם אלא שתקה מרוב הלם (עמ' 9). זהו גרעין האישום, ולארוע זה לא היו עדי ראיה. לדבריה בנה ובעלה ישנו באותה עת, התעוררו לשמע הצעקות, הגיעו אל הסלון כאשר סגרה את הדלת ולפיכך לא ראו את שהתרחש בסלון

אלא ראו דרך עינית הדלת את הנאשם משתולל ואת הוריו ואחיו מושכים אותו אל ביתם. היא הסבירה לבעלה ובנה את שקרה.

העדה שללה את גרסת בעלה במשטרה, לפיה ראה את הורי הנאשם ואת אחיו מנסים למשוך את הנאשם מהסלון. לדבריה, אם בעלה היה רואה את הנאשם בביתם: "**אז היה מכות ובלגן**" (עמ' 7 שורות 26-27).

13. העדה הכחישה את טענת הנאשם כי בבוקר האירוע התווכח עם בעלה בנוגע לגינה המשותפת (עמ' 8 שורה 28), וטענה כי בעלה ישן בעת האירוע, שכן בימי ו' בעלה ובנה מתעוררים בשעה מאוחרת. היא שללה את טענת הנאשם לפיה משפחתה מעירה לו כאשר הוא נכנס לגינה המשותפת, והעידה כי כולם משתמשים בגינה באופן חופשי, וכך גם הנאשם (עמ' 13 שורה 6-5). כן העידה כי ככלל הקשרים בין המשפחות טובים. עוד טענה כי כאשר אמו של הנאשם הייתה לאחרונה בביקור באתיפיה עזרה המתלוננת לילדיה, ושללה כי היא רוצה להתנכל למשפחתו של הנאשם (עמ' 9 שורות 7-6). היא טענה כי היא מסייעת לאמו של הנאשם וכי בעת אירוע לקחה אותו למקווה, לחינה ולחתונה. המתלוננת ציינה כי לאורך השנים הייתה בקשר טוב עם אמו של הנאשם, למעט סכסוך שהתרחש לפני כ-12 שנים.

המתלוננת העידה כי לאחר הארוע הגיע שוטר לביתה, והוא "**עשה טובה שהוא הגיע אליי הביתה**" (עמ' 5 שורה 28-27). הודעתה הוגשה לבית המשפט (נ/1), וממנה עולה כי מסרה אותה כבר בשעה 08.10 ביום האירוע. היא תארה בהודעה זו את עיקרי הדברים כפי שתארה אותם בבית המשפט.

העדה העידה כי לאחר האירוע הייתה שרויה בפחד, וכי בשנתיים וחצי שחלפו מאז האירוע היא והנאשם אינם אומרים שלום זה לזה.

נטען בפני העדה כי בהודעתה זו, מיד לאחר הארוע, לא ציינה שאחד האחים הוציא את הנאשם מביתה, אלא רק הוריו. העדה עמדה על כך שכך היה (עמ' 4 שורות 30-32). עוד נטען בפניה כי בהודעה זו לא ציינה כי בעלה ובנה היו עדים לחלק מן הארוע, אולם היא טענה כי אמרה זאת לשוטר ואף עמדה על כך שבנה רותם הוא שהתקשר אל המשטרה, וציינה כאמור כי השוטר שהגיע לביתה התנהג כאילו הוא עושה טובה כשרשם את פרטי האירוע, הוא רצה לרשום את הדברים במהירות וכעס עליה (עמ' 11 שורה 20). לפיכך, הסבירה, כנראה לא רשם את כל מה שמסרה.

14. במהלך הבאת הראיות התברר כי המתלוננת קיבלה מהמשטרה הודעה על סגירת התיק בהעדר ענין לציבור וכי רק לאחר פנייה של בתה, שוטרת מג"ב, אל המשטרה, נפתח התיק מחדש והיא התבקשה למסור הודעה נוספת. העדה הבהירה כי אינה יודעת מה כתבה בתה בשמה וכי לא ראתה את המכתב בטרם נשלח (עמ' 11 שורות 26-30).

ההודעה הנוספת, אשר נגבתה בתחנת המשטרה ביום 02.06.11 (נ/2), נפתחת באמירת החוקר כי היא זומנה לתחנה על מנת למסור עדות מפורטת לגבי האירוע, והתבקשה לתאר "**מה קרה בדיוק באופן מפורט**". המתלוננת חזרה על עיקרי האירוע, כשציינה בהודעה זו כי הנאשם נעמד במרכז הסלון, החל להכות באגרופו על חזהו עם מבט של רצח

בעיניים, והתחיל לצעוק ולקלל. היא מסרה בהודעה את תוכן דבריו, המהווים איום. לדבריה, תוך שניות הגיעו ההורים שלו ואחד מאחיו, אשר היא חושבת ששמו "יוסי הגבוה", והוציאו אותו מהבית. בעלה ובנה אשר ישנו באותה עת, שמעו את הצעקות, הגיעו לסלון, וראו את הנאשם נמשך מהבית ע"י בני משפחתו. לדבריה אמרה לבעלה ובנה לא לעשות כלום "**והם עמדו בצד ואבי הוצא מביתי**". לשאלת השוטר לא ידעה להסביר מדוע עשה הנאשם את שנטען, והוסיפה כי מאז לא יצר איתה קשר.

נטען בפני העדה כי בהודעתה השנייה, אשר נמסרה במשטרה כחודש לאחר האירוע, העצימה את התנהגות הנאשם, אך היא טענה כי בשתי ההודעות מסרה את אותם פרטים. כן נטען בפניה כי לא מסרה בהודעתה השנייה, שבעלה ובנה ראו את הנאשם דרך העינית, אולם המתלוננת עמדה על כך שכך ראו אותו.

15. באשר לזהות האח שעזר להוציא את הנאשם מדירתה, העידה כי מדובר באחד מהאחים התאומים במשפחה, יוסי או דוד. לדבריה בנה רותם מכיר אותם בשמם ואילו היא מזהה את פניהם (עמ' 10 שורה 5). היא עמדה על כך שאינה בטוחה באשר לשמו של אותו אח, והעידה כי אם אין המדובר בדוד הרי שמדובר ביוסי: "**לא דוד, לא הגבוה, אחד מהתאומים הנמוך**" (עמ' 3 שורה 17 וכן עמ' 4 ש' 19-20). כשנשאלה אם היא מכירה אותם השיבה כי היא מכירה בפנים, וכי הראתה לבנה את אותו תאום.

בחקירה נגדית הבהירה כי היא מכירה היטב את הנאשם וכי המשפחות מתגוררות באותו בניין כ-17-18 שנים. כאשר עומתה עם עדות בנה לפיה דוד הוא שהיה בבית, השיבה: "**תביאי לי אחד מהתאומים אני אצביע עליהם**" (עמ' 4 שורה 22). כשנאמר לעדה כי במשטרה ציינה את "יוסי הגבוה", השיבה כי אינה מבדילה בין התאומים, ועמדה על כך שאחד מהאחים משך את הנאשם מביתה ביחד עם הוריו (עמ' 10 שורה 30).

כאשר נטען בפני העדה כי הורי הנאשם שללו את האירוע, השיבה כי אמו של הנאשם ביקשה ממנה לסלוח לו, ואמרה לה שלא בסדר מה שעשה בביתה (עמ' 8 שורות 29-32).

16. **רותם אזריאל** העיד כאמור כי התעורר למשמע הצעקות, וראה את אמו טורקת את הדלת כשהגיע לסלון. הוא עמד על כך ששמע את הצעקות מהסלון, שכן נשמעו סמוכות לחדרו והעיד כי הצעקות לא יכולות היו להגיע ממקום רחוק יותר. הוא שלל את הטענה כי הרקע לאירוע היה יכוח בגינה באותו בוקר, שכן הוא יודע להבחין אם הצעקות נשמעות מהגינה, המצויה למטה ובמרחק של כ-10 עד 15 מ' מחדרו, לעומת הסלון הנמצא לדבריו במרחק של מטר מחדרו.

רותם עמד על כך שלא שמע באופן ברור את כל שהתרחש, שכן התעורר משינה מתוך בהלה ולא הבין בדיוק מה נאמר. יחד עם זאת הבהיר כי שמע את ההמולה, שמע את הצעקות, וכך גם את המילים "**אני ארצח אתכם, אני אזיין אתכם**" (עמ' 20 ש' 12-23). הוא דייק וציין כי את המילים הנוספות שנאמרו, שמע לאחר מכן מאמו.

הוא ציין כי אביו יצא מהחדר הסמוך לפניו, והגיע לסלון עוד בטרם רותם הגיע לשם. כשהגיע בעצמו, ראה את אמו נשענת עם גבה על הדלת, רועדת וחיוורת. הוא עצמו לא ראה במו עיניו את הנאשם בתוך ביתם וכאשר הגיע אל הסלון

דלת הבית כבר הייתה סגורה. רותם עומת עם הודעתו במשטרה (נ/3), בה מסר כי כשהגיע לסלון ראה את אחיו של הנאשם - "דוד הגבוה", ואת הוריו מושכים אותו מהסלון, והבהיר כי אמו אמרה לו שמשכו את הנאשם מהסלון, וכי הוא עצמו ראה דרך עינית הדלת שמובילים את הנאשם. הוא ציין כי במשטרה לא נשאל באיזה אופן ראה את האירוע, מבחינתו אין זה משנה דרך מה ראה את המתרחש, וכי בכל מקרה גם התיאור לפיו ראה את המתרחש דרך העינית מתיישב עם אמירתו במשטרה כי ראה את הדברים.

לדבריו אמר לאמו לנעול את הדלת ולהתקשר למשטרה. בדומה לשוטר פרג', אף הוא ציין כי בתחילה המשטרה לא שלחה שוטר למקום, ולדבריו רק לאחר ששוחח בעצמו עם שוטרת ואמר לה שזה מצב של חיים ומוות, השתכנעה השוטרת ושלחה ניידת למקום. הוא עצמו לא שוחח עם השוטר שכן השוטר לא פנה אליו, והוא אף תיאר כי השוטר היה עצבני, ובשל כך הסביר מדוע גם אביו לא דיבר עם השוטר, אף ששלושתם היו בבית. הוא הבהיר כי אמו סיפרה את האמת ולא היה לו מה להוסיף על כך. בהמשך כשהתבקש ע"י הוריו להגיע לתחנת המשטרה, מסר עדות על שהתרחש.

17. כשנשאל את מי ראה דרך העינית, השיב שאת **האח התאום הגבוה דוד**, ואת אביו של הנאשם (עמ' 21). הוא דייק והעיד כי לא ראה את אמו של הנאשם, הוסיף כי לא ניתן לראות הכול דרך העינית, והבהיר כי מסר במשטרה שהוריו של הנאשם ואחיו לקחו אותו, שכן ידע מאימו כי גם אימו של הנאשם היתה במקום.

באשר לזהות האח, העיד כי הוא מכיר את דוד כתאום הגבוה, באופן ודאי, מאז שהיה ילד. באשר לדברי אימו לפיהם היה במקום האח הנמוך מבין התאומים, רותם לא ניסה לתקן את עדות אימו בהקשר זה ולא שינה את תשובתו בהתאם לעדות אימו.

הוא נשאל על ידי ההגנה באשר לאח נוסף של הנאשם בשם יוני, טצ'ילו, והשיב כי הוא יודע שיש במשפחה אח גדול מנישואיו הראשונים של האב, אולם הוא אינו מתגורר עם המשפחה והוא אינו יודע מדוע זמן למשטרה.

18. העד לא השלים פרטים אשר לא ידע לאשורם. כך, לא ידע להשיב מי קרא להורי הנאשם, ועמד על כך כאמור שלא ראה את האירוע עצמו ואף לא שמע אותו במלואו. הוא הבחין בין פרטים ששמע או ראה במו עיניו, לבין פרטים שנמסרו לו בהמשך על ידי אימו. כשנשאל מדוע פעל הנאשם כפי שפעל לא הכפיש את הנאשם, אלא השיב בכנות כי אינו יודע.

19. **יחיא אזריאל**, בעלה של המתלוננת, העיד כי שמע את צרחת הנאשם בתוך הסלון, וכי כאשר הגיע לסלון, הנאשם ובני משפחתו כבר לא היו בתוך הבית והוא ראה את האירוע דרך עינית הדלת (עמ' 35 שורות 21 עד 23). לדבריו בשלב מסוים פתח מעט את הדלת וראה את האח יוסי גורר את הנאשם. כן העיד כי שמע את צעקות אימו של הנאשם בזמן שגררו את הנאשם.

20. לדברי העד, המשפחות מצויות בקשרים טובים. משפחת הנאשם נהדרת והוא אוהב אותה, ובעבר הסיע את בני משפחת הנאשם לאירועים שונים (עמ' 29).

העד שלל את טענת ההגנה לפיה התווכח עם הנאשם בגינה באותו בוקר, והשיב כי התקיים ויכוח לגבי הגינה כשבוע לפני האירוע המתואר, עקב העובדה שהנאשם לכלך את הגינה. הוא הכחיש כי אי פעם אמר למישהו לצאת מהגינה המשותפת.

הוא הסביר כי אשתו אינה מבדילה בין התאומים, וטען כי לפיכך שאלה אותו איך קוראים ל"אח עם השיער", שכן לדבריה הוא זה שמשך הנאשם, והעד השיב לה כי שמו יוסי (עמ' 34 שורה 6 עד 10). העד נשאל, אם יוסי הוא הגבוה או הנמוך מבין התאומים, והשיב הן שהוא גבוה יחסית לתאום השני והן שהוא הנמוך (עמ' 34 שורות 18 עד 23).

21. העד עומת בחקירה נגדית עם דבריו מחוץ לפרוטוקול בדיון קודם, לפיהם אינו זוכר את האירוע. הוא השיב כי עבר אירוע מוחי וכי יש לו קשיים בזיכרון, אולם טען כי הוא זוכר את האירוע המתואר. כשנשאל מתי קרה האירוע נשוא האישום, השיב שלפני כ - 5-6 חודשים (עמ' 30 שורה 2), אף כי האירוע התרחש לפני כשנתיים וחצי. בהמשך הכחיש העד כי מסר הודעה במשטרה, ועמד על כך שלא היה במשטרה בקשר לאירוע הנדון (עמ' 30 שורה 28 עד עמ' 31 שורה 15).

22. ככלל, עדות האב היתה מבולבלת. כאמור הוא הכחיש כי היה במשטרה, אף שהדבר אינו מצוי במחלוקת (לענין זה ר' עדות עוז יעקובוביץ' אשר העיד כי חקר את העד בתחנת המשטרה, עמ' 40 שורה 25), השיב כי יוסי הוא הן התאום הנמוך והן הגבוה מבין התאומים, וככלל ניכר כי לא זכר לאשורם את פרטי הארוע. ייתכן כי בעקבות הארוע המוחי שעבר זכרונו אכן מתעתע בו. משום כך איני יכולה להתבסס על דברי עד זה ולהסיק על סמכם מסקנות.

23. **אלי פרג'**, השוטר שגבה את גרסתה הראשונה של המתלוננת, אישר כי הגיע למקום אף שתחילה נאמר לו שלא להגיע אל הבית, וכי ההודעה שגבה מהמתלוננת היתה קצרה ותמציתית. הוא הסביר - "**אני עובד כסייר, לקחתי עדות ראשונית בשטח. אחר כך גובים הודעות נוספות**" (עמ' 15 שורה 30). כאשר נשאל האם יתכן שהמתלוננת מסרה לו פרטים ומידע חשוב, כגון התנהגות הנאשם ופרטים על עדים נוספים, ובאם בעלה ובנה ישבו בסמוך, השיב כי אינו זוכר (עמ' 16 שורות 1-12 ור' גם שורות 25-26). העד נשאל באם הקריא למתלוננת את הודעתה בטרם חתמה עליה, וגם על כך השיב כי אינו זוכר (עמ' 16 שורות 13-16).

בדו"ח הפעולה שכתב (ת/3) צוין כי המתלוננת ביקשה ניידת משטרה, אך הוסבר לה שמכיוון שהנאשם יצא את הדירה, לא יגיע שוטר למקום, וכי עליה להתקשר במידה והוא יחזור. בתגובה להסבר זה צוין בדו"ח כי המתלוננת התעצבנה ואמרה שתתקשר לתחנת יבנה.

העד ציין כי במועד האירוע עלה לדירתו של הנאשם, אולם לא מצא אותו במקום (עמ' 17 שורה 8-9). כאשר איתר את הנאשם מספר שבועות לאחר מכן והסביר לו באיזה אירוע מדובר, הגיב הנאשם באומרו: "**מאיפה אני יודע**" (עמ' 18 שורה 3).

24. **החוקר עוז יעקובוביץ'** גבה את הודעות המעורבים במעשה. הוא הבהיר כי עדות הסייר הייתה "**ממש בסיסית**" ודלה, ולכן ביקש מהמתלוננת לפרט מה קרה באירוע (עמ' 39 שורה 29-30).

בעדותו הוברר כי חקר את אחיו של הנאשם, יוני טצ'ילו, שכן המתלוננת דיברה על האח הכי גבוה, וזהו יוני (עמ' 38). יוני מסר כי לא היה בבית בעת הארוע. דברי יוני על מעורבות הנאשם או האחים האחרים הינה עדות שמועה אשר הושמעה מפי השוטר, ולפיכך לא אתיחס אליה (ר' לענין זה עדותו בעמ' 37-38).

לשאלה מדוע לא זימן את יוסי אשר את שמו מסרה המתלוננת בהודעתה, השיב כי זומן האח הגבוה, כאמור - יוני, אשר אין מחלוקת כי לא היה בעת הארוע, לגרסת כלל העדים.

25. **הנאשם** טען כאמור כי התווכח בבוקר הארוע עם יחיא בנוגע לגינה, ושלל כי נכנס לבית השכנים. לדבריו, במשך שנים הוא מתווכח עם השכנים והמתלוננת צועקת עליהם, ואין מדובר בדבר חדש.

הוא טען כי אביו לא נכח בארוע ולא שמע אותו, שכן יצא קודם לכן לעבודה (עמ' 41 שורות 25 עד 31), אף שלא ידע להשיב היכן עובד אביו (עמ' 44 שורה 7-8).

כשנישאל מדוע התלוננו כנגדו שכניו, השיב כי אינו יודע וכי יתכן שהדבר נובע מכך שהילדים של שכניו הינם שוטרים והוא בעל עבר פלילי. יחד עם זאת, אישר כי היו תקופות של יחסים טובים עם השכנים, וכי המתלוננים הוזמנו לאחרונה לבת המצווה של אחותו (עמ' 43 שורה 11 עד 20), וכי לאחר האירוע הנטען הזמינו המתלוננים את בני משפחתו לשתי חתונות שערכו (עמ' 45 שורות 22 עד 24). באשר לעדות רותם נגדו השיב כי היו משחקים יחדיו בעת שהיו ילדים, וכיום אין בינו לבין רותם סכסוך, והוא אינו יודע מדוע יעיד נגדו רותם, למעט העובדה כי מדובר בתלונה של הוריו (עמ' 44 שורות 17 עד 28).

גם בהודעתו במשטרה, כחודש לאחר הארוע (ת/4), ציין הנאשם דברים דומים. כן ציין כי המתלוננת אינה אוהבת אותו, ורוצה שלא יהיה בשכונה. באשר ליחסים עם משפחת המתלוננת השיב: "**מצב רגיל**", וכי עם הבן שלה הוא ביחסים של "**שלום שלום**".

באשר לאחיו העיד כי יוני הוא האח הגבוה וכי מבין התאומים דוד הוא הגבוה.

26. **יוסי קסתה**, אחיו של הנאשם, טען כי לא נטל חלק בארוע, והכחיש כי סייע להוציא את אחיו מבית השכנים. הוא העיד כי שמע על אירוע בו היה ויכוח עם השכנים כשבועיים לאחר הויכוח, דרך חברים מהשכונה ולא דרך הוריו. לדבריו לא שוחח על כך עם האח דוד אף שהם מדברים ביניהם, וכך גם לא שאל את ההורים (עמ' 49).

בהמשך נשאל האם שוחחו בבית על האירוע, והשיב כי רק כשהחל המשפט "**בתקופה האחרונה**" שמע על האירוע הנטען, כשהוריו סיפרו לו שהיה לנאשם ויכוח עם השכנים (עמ' 47 ש' 17-28).

לדבריו הוא בקושי נמצא בבית ולכן אינו יודע אם הוריו מצויים בקשר עם השכנים. אף כי העיד כי יש לו יחסים טובים עם אחיו הנאשם, הרי שלטענתו במשך כשנתיים וחצי לא שמע מאחיו על האירוע (עמ' 48).

יחד עם זאת, ידע לציין כי הגיע הביתה ביום האירוע (עמ' 49 שורה 6-7).

יוסי העיד כי בעת האירוע היה בצבא והיה לו שיער קצר, וכי דוד הוא הגבוה מביניהם.

גרסתו של יוסי לא היתה אחידה כאמור בשאלה מתי שמע על הארוע. איני מאמינה לו כי שמע על הארוע ולא טרח לשוחח עליו עם הנאשם, עם דוד או עם הוריו. בנוסף, לטענת הנאשם ומשפחתו, הארוע היה ארוע שגרתי, צעקות עם השכנים אשר קורות תדיר. לפיכך, מעדותו לא מובן מדוע שמע על הארוע משכנים, שכן לכאורה לא התרחש דבר חריג. כך גם לא ברור כיצד זוכר העד כי הגיע אל ביתו ביום האירוע, באם לפי הנטען לא התרחש דבר מיוחד באותו יום.

27. **דוד קסתה**, אח נוסף של הנאשם, העיד כי במשפחתם עשרה אחים. לדבריו שמע לראשונה על האירוע נשוא כתב האישום כחודשיים שלושה לפני עדותו (עמ' 53 שורה 29). טענה זו לא מנעה ממנו להעיד כי לא השתתף בארוע שכן התעורר משנתו רק בסביבות השעה 14:00 באותו יום (עמ' 54 ש' 4-5).

כן העיד כי הקשר בינו לבין הוריו וכן עם אחיו הנאשם הינו קשר טוב. יחד עם זאת גם הוא העיד כי מעולם לא דיברו על האירוע והוא אף לא ידע כי הוריו נחקרו במשטרה (עמ' 54).

אף הוא העיד כי משפחתו אינה מסוכסכת עם משפחת אזריאל וכי הוא מכיר את רותם מילדות ואינו יודע על אינטרס של רותם לשקר בבית המשפט.

הוא העיד כי הגיע לאולם בית המשפט ברכב ביחד עם הנאשם ועם יוסי, וכי בדרך קראו את הפרוטוקולים של הדיונים (עמ' 55 שורות 15 עד 22).

איני נותנת אמון בעדותו. מעבר לכך שלעדו קרא את הפרוטוקולים של דיוני המשפט ביחד עם הנאשם ועם יוסי בדרך למתן העדות, עובדה הפוגמת במהימנות כלל האחים, איני מקבלת את עדותו כי הוא זוכר שהתעורר ביום הארוע בשעה 14:00, אף כי נודע לו על הארוע רק למעלה משנתיים לאחר שהתרחש. כן איני מקבלת את עדותו כי לא שוחח עם הוריו ואחיו על המקרה, שעה שכולם גרים באותו בית וסביר כי חקירת כל המעורבים במשטרה ותלונה במשטרה מצד שכניהם, עימם אין להם סכסוך, אינה דבר שגרתי.

28. **אתנת קסתה**, אמו של הנאשם, העידה כי בישלה במטבח בעת שהנאשם ויחיא דיברו בגינה. לדבריה שמעה דיבורים אולם לא הבינה את תוכנם (עמ' 56). בהמשך העידה כי שמעה קללות אולם לא אימים, וכי לא יצאה מביתה (עמ' 57 שורות 13 עד 24).

באשר ליחסים עם השכנים העידה כי השכנה נהגה לכעוס על ילדיה, אולם מלבד זאת הם מצויים ביחסים טובים, יושבים יחדיו בגינה ומגיעים אחד לאירועים של האחר. היא הכחישה את דברי המתלוננת לפיהם ביקשה ממנה לסלוח לנאשם (עמ' 56). כן הכחישה את דבריה שלה במשטרה, אז אמרה שהם לא מצויים בקשר וביחסים טובים כבר כמה שנים,

הסבירה כי אינה מתייחסת לכל דבר כאל ויכוח וכי לא התרחקו אחת מהשנייה (עמ' 58 ש' 24 - עמ' 59 ש' 6). באשר לרותם, העידה כי **"הוא בסדר"**, והיא אינה יודעת איזו סיבה יש לו להעליל על בנה. לדבריה הבת השוטרת היא הגורם למתחים. העדה הכחישה את טענת המתלוננת לפיה כאשר היתה בחו"ל, עזרה המתלוננת לטפל בילדיה.

גם בהודעתה במשטרה, ת/5, השיבה כי אינה יודעת מדוע תתאר שכנתה אירוע כזה. באשר לקשר שלה עם השכנה השיבה: **"אין קשר, אנחנו לא מדברים בינינו כי לפני כמה שנים רבנו על זה שהיא טענה שאני והילדים שלי מלכלכים את הבניין וזה עבר ונגמר, מאז אין לנו קשר"**. גם לגבי עדה זו איני מקבלת את הטענה כי לא התקיים ארוע חריג, ובכל זאת היא זכרה שכחודש לפני חקירתה נשארה בבית, ולא יצאה ממנו.

29. **אוקה קסתה**, אביו של הנאשם, טען כי אינו יודע את שמות שכניו אף כי מוסכם על הצדדים כי שתי המשפחות מתגוררות במקום כמעט כ- 20 שנה. הוא העיד כי בבוקר האירוע כאשר שמע את הרעש לא היה אף אחד למטה (עמ' 60 שורות 26 עד 31), והוא הלך לעבודתו. הוא הכחיש את הטענה כי גרר את בנו אל מחוץ דירת השכנים.

לבית המשפט הוגשה הודעת האב (נ/4), בה מסר דברים דומים לאלו עליהם העיד בפניי. לשאלה מדוע יטענו שכניו את הארוע המתואר השיב כי אינו יודע. כשנשאל על הקשר עם השכנים **"אין לנו שום קשר, פעם היינו אומרים שלום שלום, כעת אנחנו כבר הרבה זמן לא מדברים בכלל"**.

בבית המשפט העיד כי הוא זוכר שביום האירוע עבד, אף כי לא ידע להשיב באיזה יום בשבוע היה האירוע, ואף כי לדבריו הוא אינו עובד בכל ימי השישי אלא בחלקם (עמ' 62 ש' 25-15).

גם עד זה לא זכר כי מסר הודעה במשטרה (ע' 61 ש' 17-18). נראה היה כי אינו זוכר את הדברים וכי תשובותיו הן דקלום של טענה כי לא התרחש דבר. איני נותנת אמון בדברי העד, אשר כאמור כלל אינו זוכר כי נחקר במשטרה. למעלה מכך, אני תמהה כיצד העד ידע לציין כי עבד ביום הארוע, אף כי לא ידע באיזה יום הוא התקיים, ובשעה שלטענת בני המשפחה ויכוחים בין הנאשם למתלוננים הינם דבר שבשגרה. לפיכך - הכיצד יודע האב באיזה ארוע מדובר? איני מאמינה גם לנסינו להרחיק את הקשר בינו לבין שכניו, שעה שהנאשם עצמו אישר כי המשפחות מזמינות זו את זו לשמחותיהן, ולפיכך הנאשם עצמו שולל את דברי אביו לפיו המשפחות אינן מדברות ביניהן.

סיכום

30. לב האישום הינו כניסת הנאשם אל בית המתלוננים, ואיומים על שכנתו.

לארוע זה היתה עדה המתלוננת לבדה, וגרעין עדותה מוצק. בכל גרסאותיה חזרה העדה והעידה את אותם פרטים באשר לכניסת הנאשם אל ביתה ללא סיבה ניכרת לעין, עמידתו בסלון ואיומיו עליה. הן במשטרה והן בפניי מסרה כי בנה ובעלה לא היו בסלון בעת ביצוע המעשה, וכי בני משפחת הנאשם הוציאו אותו מביתה.

באשר לטענה כי המתלוננת סתרה את עצמה בהודעותיה השונות בכך שתחילה לא הזכירה כי אחד האחים של הנאשם הוציא אותו מן הבית אלא הזכירה רק את ההורים ורק בהמשך הוסיפה את האח, הרי שכאמור ההודעה הראשונה הייתה הודעה תמציתית בשעה שההודעה השנייה הייתה מפורטת יותר. כך גם איני מקבלת את הטענה כי מטרת ההודעה השנייה של המתלוננת הייתה להשחיר את פני הנאשם בכך שהוספו תאורים בדבר התנהגות הנאשם. מדובר בפרטים משניים לתיאור האירוע נשוא כתב האישום, ולב העדות נותר קוהרנטי גם בחלוף השנים. בצדק הפנתה המאשימה בענין זה לע"פ 5417/07, בו התייחס בית המשפט העליון אל מגמה של סטייה מהגרעין העיקרי של ההליך אל הפריפריה שלו.

מעדויות השוטר פרג', האם ורותם, עולה כי השוטר שהגיע אל בית המתלוננת לגביית עדות היה קצר רוח, היו לו פעולות נוספות לבצע בגין ארועים אחרים, וההודעה שגבה מהמתלוננת היתה קצרה ומתומצתת. לפיכך, בעובדה כי בהודעה הנוספת נמסרו פרטים נוספים אין כדי לפגוע באמינות המתלוננת, והדברים מתיישבים אף עם נסיון החיים בענין זה.

31. כמצויין לעיל איני סומכת מסקנותיי על עדות יחיא אזריאל בפניי, עקב קושי ניכר בזכרונו בכל הנוגע לארוע. אף התביעה הודתה בסיכומיה כי לעד יש בעיית זיכרון, ולפיכך הגם שהוגשה הודעתו במשטרה טרם האירוע המוחי לא ניתן להשתית עליה מסקנות.

32. שונה הדבר באשר לעדות הבן רותם, אשר לא העצים ולא הגזים, הוא דייק בדבריו וציין כי שמע חלק מהארוע בזמן אמת ואת השאר שמע מאימו לאחר מעשה. כן עמד על כך שלא ראה את הנאשם בסלון הבית. רותם תאר את מצבה הנפשי של אימו מיד עם תם הארוע, אשר סגרה את הדלת רועדת ומבוהלת, ובאופן מיידי כאשר שאל אותה לפשר הארוע השיבה כי הנאשם נכנס לביתם ואיים לרצוח אותם.

עדויות רותם ואימו תמכו והשתלבו זו בזו, ואי הדיוקים שבעדויותיהם אינם פוגעים במהימנותם. העדים דייקו כאמור, והעידו כי רותם ואביו ראו את הנעשה דרך עינית הדלת. אף שעניין העינית עלה לראשונה בבית המשפט, הרי שלא ניתן להסיק מכך כי מדובר בתיאום גרסאות, שכן לו רצו העדים לתאם את גרסאותיהם יכולים היו לעשות זאת עוד בטרם חקירתם במשטרה, אשר התקיימה כחודש לאחר הארוע, או להעיד בפניי כי ראו את הנאשם בסלון הבית. ממילא, אין משמעות ראייתית לשאלה האם העדים ראו את האירוע דרך העינית או באופן ישיר, ולפיכך לא מצאתי כי בהבהרה של אופן ראייתם היה משום תיאום מוקדם או ניסיון להשפיע על תמונת הראיות.

הסתירות בין עדי התביעה אינן יורדות לשורש העניין ואינן מהותיות (ור' בענין זה את ע"פ 511/11, סאלח מריסאת ואח' נ' מדינת ישראל (תק-על 2012(1), 5186, פסקה 22), באשר לתופעה של עדים הטועים ואף משקרים, באופן אשר אינו פוגע בליבת עדותם).

33. כמפורט בהרחבה לעיל, חלק ניכר מהבאת הראיות הוקדש לשאלה איזה אח סייע להוציא את הנאשם מהבית. יובהר כי מדובר בשאלה משנית לאישום, שכן כאמור האישום הינו בגין הכניסה אל הבית והאיזמים בתוכו, ואינו עוסק באופן מהותי בהוצאת הנאשם מביתו. יצויין בהקשר זה כי אין חולק כי למשפחת הנאשם ילדים רבים, ובהם זוג אחים

תאומים, יוסי ודוד. דוד ויוסי נכנסו שניהם לאולם בית המשפט על מנת שניתן יהיה להתרשם מהבדלי הגובה ביניהם, וניתן היה להבחין כי בעת מתן עדותם היה דוד גבוה מיוסי במעט מאוד, לא בהבדל ניכר.

בסוגיה זו של זהות האח שסייע בהוצאת הנאשם אני מעדיפה את עדות רותם באשר לזיהוי האח דוד, על פני עדות אימו. רותם העיד כי הוא מכיר את האחים היטב מילדות, ואילו מעדות אימו ברור היה כי אינה מבחינה ביניהם, והיא לא היתה החלטית באשר לשמו של האח כבר בהודעתה במשטרה.

נראה כי אין מחלוקת שהמשטרה זימנה את האח יוני, טצ'ילו, לחקירה בטעות, משום שזהו האח הגבוה במשפחה, בעוד שדקדוק בעדויות מלמד כי ההתייחסות היתה לאח הגבוה מבין התאומים. איני מקבלת את טענת ההגנה כי החקירה המשטרית לא נוהלה באופן הוגן והיה בה משום נקיטת צד. אף אם נכון היה לחקור בני משפחה נוספים של הנאשם הרי שלא מדובר במחדל חקירתי אשר יורד לשורש העניין, הדבר לא פגע ביכולת ההגנה להביא עדים אלו למתן העדות בבית המשפט, וקיומו של מחדל זה אין בו כדי להביא לזיכוי הנאשם.

34. עדי התביעה ועדי ההגנה אישרו ככלל כי היחסים בין המשפחות טובים. למעט אמירה כללית כי המתלוננת או בתה אינן רוצות את הנאשם בשכונה, או ויכוחים שגרתיים בין הנאשם לשכניו, לא צוין מניע ממשי לתלונה. העובדה שמשפחות המתלוננת והנאשם המשיכו להזמין אחת את השניה לשמחותיהן, אף לאחר הארוע נשוא כתב האישום, מלמדת אף היא כי אין לנו ענין בשתי משפחות מסוכסכות, אלא בארוע נקודתי.

גם העובדה שהמתלוננת התקשרה למשטרה לפני שמונה בבוקר ביום שישי, והתעקשה על הגעת ניידת אל ביתה חרף סרובה הראשוני של המשטרה לעשות כן, מלמדת כי התרחש ארוע אשר חרג מהויכוחים הרגילים בין השכנים, והצדיק התעקשות זו של העדה.

35. לא נתתי אמון בעדות הנאשם בפניי. העובדה כי הנאשם לא היה בביתו בעת הארוע, יום שישי בסמוך לשעה 8:00 בבוקר, וכשאוחר לאחר מספר שבועות הגיב בפני השוטר אשר הסביר לו בגין מה הוא מעוכב, באומרו "מאיפה אני יודע", אף היא אינה מתיישבת עם טענתו כי הוא יודע במה מדובר, וכי לא ארע דבר אשר הצדיק לשיטתו מעורבות משטרית. כמפורט לעיל, לא נתתי אמון בעדות אחיו של הנאשם, אשר קראו את פרוטוקול העדויות יחדיו בטרם העידו בבית המשפט, וגרסתם באשר למעשיהם ביום המסוים בו התרחש הארוע לא היתה מהימנה, וכך גם באשר למועד בו נודע להם על הארוע ובאשר לטענתם כי לא שוחחו על כך עם מי מהאחים או ההורים. לא נתתי אמון בעדות הורי הנאשם, כמפורט לעיל בפסקאות המתייחסות לעדויותיהם.

36. נוכח כל האמור לעיל, מצאתי כי המאשימה הוכיחה את המיוחס לנאשם מעבר לספק סביר, ובכך הוא מורשע.

ניתנה היום, יום חמישי ו' אדר א תשע"ד, 5.2.14, במעמד הצדדים